

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

19. Dies Martii. Brevis vita est, & laudantis, & ejus qui laudatur. Antonius
serm. 7. n.5.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

19. DIES MARTII.

Brevis vita est, & laudantis, & ejus qui laudatur. *Antonius serm. 7. n. 5.*

Nec I.
laus.

Sufficit ut vili pendatur laus, sola ejus brevis, quid si acedat ejusdem utilitas? patebit ejus vilitas, si quàm sint viles illi, à quibus laudari cupimus, expendamus. Quàm est contemptibile theatrum! vulgus, quod ex furibus, larronibus, prædonibus, scortatoribus, adulteris, & hujusmodi fœcibus conflatur. Tales enim sunt ut plurimum qui turbam faciunt. Itaque quos seorsim jure despiceres, & indignos judicares quorum judiciis te, & tua committeres, & sententiis submitteres, eos adunatos tanti facis, ut tuæ etiam salutis anteponas, quasi tibi ipsi non sufficeres. Quod si ad aliud quod supra te eminet Cœlitium, & Angelorum theatrum oculos convertas, despicies humanas laudes non minus quàm graculorum voces, quàm culicum stridores, quàm ranarum coaxationes, quàm apium bombos, quàm porcorum grunnitus. Et quid tandem populus à quo laudari expetis? Suffragio S. Chrysost. (a) est quiddam tumultus perturbationisq; plenum ex stultitia majori ex parte constans: calculo Dionis est tanquam simus profundus, ex variis sordibus in unum coacervatus. Quid igitur ac hujusmodi iudicibus pendere, & plausum eorum approbationemque operum suorum velit captare, nonne mentem captus, ipsum

(a) *Hom. 28. in Joan. Orat. 66.*

ipsum fatuitatis verticem occupasse videri poterit ?

II. Ulterius progredere, si amas laudari, vis aliquid quod non potest fieri. Quid ita ? quia laus hominem bonum esse asseverat, sed hoc ipso quod laudari ambias, non modo vacuus es omni bono, sed plenus maximo malo, nempe Dæmoni proprio, superbia, & ambitione, Laus est hominis boni: sed si laudis es cupidus, jam desinis esse bonus, & incipis esse malus: quia velle laudari est malum. Quapropter desinit esse laudabilis; qui vult laudari, ac si non est laudabilis non potest fieri ut laudetur, quia omni ex parte, & laude indignissimus. Vel enim te laude indignum judicas, vel non: si judicas, indignum laude, & tamen applaudis laudanti gaudes illum mentiri: si dignum te censes qui lauderis, jam desinis esse laudabilis, qui talem te judicas cum nihil sis, atque adeo contemptibilis. Est enim contemnendus quisquis de sui vel contemptu dolet, vel commendatione tumet, laus tua est filia, mendacii & mater opprobrii. Incipis esse improbus, dum cupis tna, & te supra meritum probari. Ama esse laudabilem, non laudari. Eris supra omnia laudabilia laudabilis, si hæc duo impensè desideres, laudem Dei, contemptum tui. Cur mavis bonus videri, quàm esse, cum desinas omninò nisse bonus hoc ipso quod optes vanè videri, & falsè æstimari.

III, Quâ fronte quæro æstimari, quâ mente laudari, qui licet unico tantum momento, delicto minimo, Deum offendissem, aeternum ab omnibus, quantum possent me contemnere, mereor contemni? Quam foret ille non tantum impudens, sed impius qui optaret illius laudem, qui Christum, cum

O

patere-

pateretur percussit alapa, vel illudit arundine, vel induit lusorio murice? Major mea quam illorum est impudentia, & malitia, & mendax fuero, si me uni illorum, qui Christum cruciarunt, prætulero. Quod fecerunt ignorantes, facio sciens & prudens, quod semel illi, tæpius ego. Quantum ergo mihi improbo est probrum, si non me iudicem dignum æterno opprobrio? Esto, alii te ut bonum æstiment, & talem existiment, an aliorum æstimatio te faciet æstimabilem? existimatio bonum? Non curatur infirmus quod alii asserant non esse infirmum, iudicent sanum. Quid eligeres, esse sanum, licet ab aliis censeris æger, an esse ægrum, & ab aliis credi sanum? tua infirmitas est tuæ laudis cupiditas. Cur tibi applaudis te laudari ut bonum, cum sis non modò non bonus, sed malis peior, sed peiorum pessimus. Tantùm abest ut ægri se velint dici benè sanos, si non sinat, ut malè illos habeat, se ægros non haberi: immò solenne illis est morbi malum etiam hyperbolicè exaggerare, & gaudeant id ab aliis fieri: sic sui contemptor uti est honoris osor gaudet se despici, aliorum in se opprobria sunt illi lætitiæ materia, aliorum de se laudes, æstimat fraudes: Non immemor illius moniti,

Plus laudatori, quàm tu tibi, credere noli.

20. DIES MARTII.

Famæ plerique magnæ, malunt quàm
onæ esse, *Livius l. 6.*